

да помисли, че е придобылъ сичкѣтъ мъдрость и наукѣ.

Волтеръ.

379. Челѣкъ малоумень лесно може да ся присмива на най-добрыты нѣща. нѣ дагы постигне съвсѣмъ неможе.

Коцебу.

380. Честността, истинната, правосъдіето, челоуѣчеството, добродѣтелята и благодарността сѣ ветхы, като и тоя свѣтъ: а като сѣ поразмыслимъ, сѣ камы, че сѣ вчерашни: толкогы малко познавамъ.

Станиславъ Кр. Полскый.

381. Челѣкъ, когото *фуртуната* изднѣжъ на високо званіе въздигне, бсзъ даго е постъпенно подвигала камъ него, рядко или никогы не е кадърень да носи съчесть своето званіе.

Цицерокъ.

382. Челѣкъ ся уважява повече, когато ся показва предъ другыты такъвъ, какъвъто си е, а не, когато ся претваря и показва такъвъ какъвъто не е.

Лабруеръ.

383. Челѣкъ до гдѣто е благополучень и блаженъ, не му ся познавать пріятелити; нѣ тогази, когато е въ нещастіе, тѣгъ и неволіж.

Сенека.

384. Челѣкъ, който ся пресилва неблагоразумно, да си уллучи сѣдбѣтъ, повече себеси вреди, отъ колкото си помага. (*Истый.*)